ରୋମ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ — ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇ

ଆଧୁନିକ ରୋମଙ୍କୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରିବା ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଦର୍ଶନ

Jeff Pippenger
2024-07-05

> ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକେ ଉଠି ଦାଁଡ଼ିବେ; ତୋମର ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୁଟେରାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପତିତ ହେବେ। ଦାନିଏଲ 11:14.

ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଶକ୍ତିର ସଠିକ ପରିଚୟ, ଏବଂ ଏହିପରି "ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା ଶକ୍ତିର ସଠିକ ପରିଚୟ, ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଓ ପରିତ୍ରାଣସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଟେ। ଏହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅଂଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ପଦ୍ୟରେ "ଦର୍ଶନ" ବୋଲି ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଟି ସେହି ଏକେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ, ଯାହାକୁ ସୋଲୋମନ ଚୟନ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ କାହିଁକି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି।

> ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ। ହିତୋପଦେଶ 29:18।

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅବଧିଠାରୁ ଅଧିକ ସରାସରିଭାବେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ "ଦର୍ଶନ" ଅଧିକାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଲୋମୋନଙ୍କ ସତର୍କବାଣୀ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବନା ଅଟେ। ସତ୍ୟ ସଦା ବିଭାଜନ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଏବଂ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ସେହି ପଦ୍ୟରେ ଏକ ଏମିତି ଶ୍ରେଣୀ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଆନନ୍ଦପୂର୍ବକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରନ୍ତି। ତଥାପି ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ସଲୋମୋନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ "ସତ୍ୟ" ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ବିବାଦର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଛି। ଏହା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି, କାରଣ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁଭବର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଉଦାହରଣ।

> ମୂର୍ଖ ନିଜର ସମସ୍ତ ମନୋଭାବ ପ୍ରକାଶ କରେ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀ ତାହାକୁ ପରେ ପାଇଁ ରୋକି ରଖେ। ଯଦି କୌଣସି ଶାସକ ମିଥ୍ୟା କଥାକୁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରେ, ତେବେ ତାହାର ସମସ୍ତ ସେବକ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି। ଦରିଦ୍ର ଓ ଛଳନାକାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ପରସ୍ପର ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି; ସଦାପ୍ରଭୁ ଉଭୟଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ଆଲୋକିତ କରନ୍ତି। ଯେ ରାଜା ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ କରେ, ତାହାର ସିଂହାସନ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହେବ। ଦଣ୍ଡ ଓ ତାଡନା ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥାଏ; କିନ୍ତୁ ଯେ ଶିଶୁକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ, ସେ ନିଜ ମାତାଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ବଢ଼ିଯାନ୍ତି, ଅପରାଧ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ; କିନ୍ତୁ ଧର୍ମୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପତନ ଦେଖିବେ। ତୁମ ପୁତ୍ରକୁ ଶାସନ କର, ତେବେ ସେ ତୁମକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବ; ହଁ, ସେ ତୁମ ଆତ୍ମାକୁ ଆନନ୍ଦ ଦେବ। ଯେଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ। ହିତୋପଦେଶ 29:11–18।

ଆଧୁନିକ ରୋମ ବିଷୟରେ ଯେମାନେ ମୋର ବୁଝାମଣାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ବୁଝାମଣା ଧାରଣ କରୁଥାଇପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଙ୍ଗୁଠି ତୁଳିବା ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ। ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଯେ, ସଲୋମନ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ସେ "ଜ୍ଞାନୀ" ଏବଂ "ମୂର୍ଖ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। "ମୂର୍ଖ" କୁ "ଦୁଷ୍ଟ" ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ରେଖାରେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବେ, ଧଳା କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଦାନିଏଲ 12:10.

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମନ୍ବିତ ହୁଏ, ଏହି କାରଣରୁ ସୋଲୋମନ ଓ ଦାନିଏଲ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ମତ ଅଟନ୍ତି। ଜ୍ଞାନୀମାନେ "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି"କୁ ବୁଝନ୍ତି।

> ଏବଂ ଯେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ, ସେମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଦୀପ୍ତି ପରି ଉଜ୍ଜ୍ବଳ ହେବେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଧର୍ମପଥକୁ ଫେରାଇବେ, ସେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ତାରାମାନଙ୍କ ପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହର ଲଗାଇ ରଖ; ଅନେକେ ଏପଟେ ସେପଟେ ଧାଇବେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ। ଦାନିଏଲ 12:3, 4.

ଦଶମ ପଦଟି ସେହି ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଣି ପୃଥକ କରେ, ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆହ୍ବାନ ପାଇଛନ୍ତି। ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ଛାଣିବା ଓ ପରୀକ୍ଷା କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି (ଦର୍ଶନ) କୁ କୁମାରୀମାନେ ବୁଝନ୍ତି କି ନାହିଁ, ତାହାର ଉପରେ ଆଧାରିତ।

ଶେଷ ଦିନମାନରେ "ଶେଷ ସମୟ" ୧୯୮୯ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାଳିଶରୁ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହର ଖୋଲାଗଲା। ସେତେବେଳେ ଏହା ସ୍ଥିର ହେଲା ଯେ, ସେହି ପଦମାନଙ୍କର ବିଷୟ ହେଉଛି ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କର ଶେଷ ଉଦୟ ଓ ପତନ। ସେତେବେଳେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର ହେଲା ଯେ, ସେହି ପଦମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଉତ୍ତରର ରାଜା ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ପାପାଲ ଶକ୍ତି। ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶନ କେବେ ମଧ୍ୟ "Modern Rome" ବୋଲି ପଦବଳୀ ବ୍ୟବହାର କରେନାହିଁ। ଏହି ପଦବଳୀଟି ମୋ ଦ୍ବାରା ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ପାପାଲ ଶକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ କରିବା ପାଇଁ, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଅନୁସାରେ "modern" ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ କରେ। Ellen White କେବେ ମଧ୍ୟ "Modern Rome" ବୋଲି ପଦବଳୀ ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲେ।

ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦରେ "ଉତ୍ତରର ରାଜା" କାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ କରେ ବୋଲି ଅନେକ ଭ୍ରାନ୍ତ ମତ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସଠିକ ବୁଝାମଣା କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ "ଉତ୍ତରର ରାଜା" ପାପାଲ ଶକ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରେ ବୋଲି ଯେ ବୁଝାମଣା, ତାହା ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି। ଚାଳିଶତମ ପଦ ଆରମ୍ଭରେ 1798 ମସିହାରେ ପାପତ୍ବ ଏକ ମାରଣାନ୍ତିକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ; ତାପରେ ଏକଚାଳିଶତମରୁ ତେତାଳିଶତମ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ମାରଣାନ୍ତିକ ଆଘାତର ସୁସ୍ଥତା ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଗତିବିଧିଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଚୁଆଳିଶତମ ପଦ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, ଯାହା ପାପତ୍ବକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରେ ଏବଂ ପଞ୍ଚଚାଳିଶତମ ପଦକୁ ନେଇଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ପାପାଲ ଶକ୍ତି ତାହାର ଶେଷ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଯେ ଦର୍ଶନ ମୋହରମୁକ୍ତ ହେଲା, ସେହି ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପାପାଲ ଶକ୍ତିର ଅନ୍ତିମ ଉଦୟ ଓ ପତନର ଦର୍ଶନ। ସେହି ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି, ଯାହା ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ନିହିତ ଜ୍ଞାନକୁ ଲୋକମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିବା କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ଆଧାରରେ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କରେ।

ଯେ ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଏକେ ଅଧ୍ୟାୟ ଅନୁସାରେ, "ତୁମ ଜନଙ୍କର ଲୁଟେରାମାନେ," ଯେମାନେ "ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି" ଏବଂ ଶେଷରେ "ପତିତ ହୁଅନ୍ତି," ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରତୀକ ଯାହା "ଦର୍ଶନ"କୁ ସ୍ଥାପନ କରେ। ଅନ୍ତିମ ଛାଣନିରେ, ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି—"ତୁମ ଜନଙ୍କର ଲୁଟେରାମାନେ" ଭାବରେ କାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ପ୍ରତୀକ ଯାହା "ଦର୍ଶନ"କୁ ସ୍ଥାପନ କରେ। ଏହି ଲୁଟେରାମାନେ କି ପାପାସୀୟ ଶକ୍ତି, ନା କି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର?

ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଏକେଇ ପୁସ୍ତକ, ଯାହା ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେଖାର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ କରେ। ଦାନିଏଲ ହେଉଛି ଆରମ୍ଭ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ହେଉଛି ଶେଷ; ଏବଂ ସେମାନେ ମିଶି ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟରେ ମୋହରମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ କରନ୍ତି।

ଡାନିଏଲ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଯୁଦା ଗୋତ୍ର ର ସିଂହ ଚାଳିଶରୁ ପଞ୍ଚ ଚାଳିଶ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅନମୁଦ୍ର ିତ କରିଥିବାବେଳେ ଉତ୍ପ ନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଶୁଦ୍ଧ ିକରଣ ପ୍ର କ୍ର ିୟାକୁ ବର୍ଣ୍ଣ ନା କରେ। ସେହି ସମୟରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷ । ପ୍ର କ୍ର ିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା,

ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ହେଉଥିବା ଚୁକ୍ତି ଜନମାନଙ୍କୁ ଗଠନ କରୁଥିବା "ଯାଜକମାନେ" କିଏ, ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କରିବା। ହୋଶେୟ ଏହାରେ ଯୋଗ କରେ ଯେ, ଯେମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ଯାଜକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେବେ ନାହିଁ।

> ଜ୍ଞାନର ଅଭାବରୁ ମୋର ଜନମାନେ ନାଶ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଛ, ଏହିହେତୁ ମୁଁ ମଧ ତୁମକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବି, ଯେପରି ତୁମେ ଆଉ ମୋ ପାଇଁ ଯାଜକ ହେବ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ତୁମେ ତୁମର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭୁଲିଯାଇଛ, ଏହିହେତୁ ମୁଁ ମଧ ତୁମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବି। ହୋଶେୟ 4:6.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଯେ ଜ୍ଞାନ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ଦ୍ୱାରା ତ୍ୟଜିତ ହୋଇଛି, ସେହି ଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କର ତ୍ୟାଗକୁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ବନ୍ଦ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରେ।

> ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିନାହଁ; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ଅଟେ। ଯେ ଅନ୍ୟାୟୀ, ସେ ଆଉ ମଧ ଅନ୍ୟାୟ କରୁ; ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଆଉ ମଧ ଅଶୁଚି ରହୁ; ଯେ ଧାର୍ମିକ, ସେ ଆଉ ମଧ ଧାର୍ମିକ ରହୁ; ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ଆଉ ମଧ ପବିତ୍ର ରହୁ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:10, 11.

ମିଲରାଇଟ୍‌ମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏବଂ ମିଲରାଇଟ୍‌ମାନେ ଓ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶି ହଜାର ମିଶି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଏହି ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହି ଉଭୟ ଇତିହାସର କାର୍ଯ୍ୟ ଏଲିୟା ଓ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି।

> "କମ୍ପିତ ହୃଦୟରେ, ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ରହସ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରୟାସ ସହିତ ସେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲେ। ଯେପରି ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ପୂର୍ବଘୋଷକ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ସେପରି ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ଓ ତାଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଇଥିବାମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନକୁ ଘୋଷଣା କଲେ।" Early Writings, 229, 230.

ଏଲିୟା ଏବଂ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା—ଉଭୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତି ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ "ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ" ମିଲ୍ଲେରାଇଟ୍ ବାର୍ତ୍ତା ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା।

> "ମଣିଷମାନେ ତାଙ୍କର ବିପଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଚେତନ କରାଯାଉଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତି ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଗମ୍ଭୀର ଘଟଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ସେମାନେ ଜାଗୃତ କରାଯାଉଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।" The Great Controversy, 310.

1989 ମସିହାରେ, ସୋଭିଏତ ସଂଘର ପତନ ସହିତ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସେହି ଅଂଶ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା, ମୁକ୍ତ କରାଗଲା, ଏବଂ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଦେବଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଏହି କ୍ଷମତା କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମତା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଝିବେ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ; ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରର ପ୍ରଥମ ପଦକୁ ନେଇଯାଏ, ଯାହା "ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପରେ "ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ସହ ସଂପୃକ୍ତ ଘଟଣାବଳୀ"ର ସନ୍ଦେଶ ମୁକ୍ତ କରାଗଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଁଚାଳିଶି ହଜାରଙ୍କ "ଯାଜକ" ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶକୁ "ବୁଝିବା" ଏବଂ ଘୋଷଣା କରିବା। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଁଚାଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ଯେପରି ମଣିଷମାନଙ୍କୁ "ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ସହ ସଂପୃକ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ଘଟଣାବଳୀ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ" ଜାଗ୍ରୁତ କରାଯାଉ।

“ଆଜି, ଏଲିୟା ଓ ବପ୍ତିସ୍ମ ଦାତା ଯୋହନଙ୍କ ର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ, ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତ ଦୂତମାନେ ବିଚାର-ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଜଗତର ଧ୍ୟାନକୁ ସେହି ଗମ୍ଭୀର ଘଟଣାମାନଙ୍କ ଦିଗରେ ଆକର୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଶୀଘ୍ର ହି ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଅନ୍ତିମ ଘଣ୍ଟାଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବେ ଏବଂ ରାଜାମାନଙ୍କ ର ରାଜା ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ର ପ୍ରଭୁ ରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବେ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି। ଶୀଘ୍ର ହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଙ୍କୁ ଦେହରେ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରାଯିବ। ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି, ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ତାଙ୍କ କଲିସିୟାର ସଦସ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବାର ଗମ୍ଭୀର ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ଯେପରି ଅନନ୍ତ ବିନାଶର ସୀମାନ୍ତରେ ଠିଆ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି। ବିଶାଳ ସଂସାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନବଙ୍କୁ, ଯିଏ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ, ସେହି ମହାସଂଘର୍ଷରେ ପଣରେ ଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଜଣାଇବା ଆବଶ୍ୟକ—ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମାନେ, ଯାହା ଉପରେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିର ଗତିନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ନିର୍ଭର କରୁଛି।” Prophets and Kings, 715, 716.

ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଇତିହାସ, ତଥା ମିଲ୍ଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଇତିହାସ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଯୋହନ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଭୟେ ନିଜମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ବୋଲି ବୁଝିଥିଲେ।

କିନ୍ତୁ ସେ ଯେତେବେଳେ ଅନେକ ଫାରିଶୀ ଓ ସଦ୍ଦୁକୀଙ୍କୁ ନିଜ ବପ୍ତିସ୍ମା ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସର୍ପସନ୍ତାନମାନେ, ଆସୁଥିବା କ୍ରୋଧରୁ ପଳାଇବାକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ସଚେତନ କରିଛି? ମାଥିଉ 3:7।

ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ସେହି ଏକେ ବିନାଶ ବିଷୟରେ ଯୋହନ ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଆସନ୍ତା ବୋଲି ସତର୍କ କରିଥିଲେ। ଯୀଶୁ ସେହି ବିନାଶକୁ “କ୍ରୋଧ”ର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ଯାହା ସେ ମିଖାଏଲ ଭାବେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାର, ପଦ ଏକରେ ଉଠି ଦାଁଡିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ବିଦ୍ରୋହରେ କଠୋର ହୋଇଯାଇଥିବା ଜଗତର ଏକ ପ୍ରତୀକକୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ଯେହା ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଆଗୁଆଁ ବଢ଼ି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳମୂଳକ ବିଚାରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଯାଉଥିଲା। ପତିତ ମାନବଜାତିର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା, ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଉପରେ ଭାରସ୍ୱରୂପ ଚାପ ସୃଷ୍ଟି କରି, ତାଙ୍କ ଓଠରୁ ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୀବ୍ର ବିଷାଦଭରା ଆର୍ତ୍ତନାଦକୁ ବାହାର କରିଲା। ସେ ପାପର ଅଭିଲେଖକୁ ମାନବୀୟ ଦୁଃଖ, ଅଶ୍ରୁ, ଓ ରକ୍ତରେ ଅଙ୍କିତ ହୋଇଥିବାରେ ଦେଖିଲେ; ପୃଥିବୀର ପୀଡ଼ିତ ଓ କ୍ଲେଶଭୋଗୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଅସୀମ କରୁଣାରେ ଉଦ୍ବେଳିତ ହେଲା; ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ଆକୁଳ ହେଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ମଧ ମାନବୀୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ପ୍ରବାହକୁ ପଛକୁ ଫେରାଇ ପାରୁନଥିଲା; କେବଳ ଅଳ୍ପେକେ ନିଜମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସାହାଯ୍ୟସ୍ରୋତଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥାନ୍ତେ। ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ଉଖାଡ଼ି ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ, ଯେପରି ଉଦ୍ଧାର ସେମାନଙ୍କ ଆସପାସରେ ଆସିପହଞ୍ଚେ; କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପେକେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥାନ୍ତେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଜୀବନ ପାଇପାରନ୍ତେ।”

“ସ୍ୱର୍ଗର ମହିମାଶାଳୀ ଜନ ଅଶ୍ରୁପୂର୍ଣ୍ଣ! ଅନନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ବ୍ୟାକୁଳ, ବେଦନାରେ ନତ! ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ସମଗ୍ର ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲା। ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଆମକୁ ପାପର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାପମୟତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ; ଏହା ଦେଖାଏ ଯେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଂଘନର ପରିଣାମରୁ ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା କେତେ କଷ୍ଟସାଧ କାର୍ଯ୍ୟ—ଏକଥା ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ମଧ। ଯୀଶୁ, ଶେଷ ପିଢ଼ି ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି, ଦେଖିଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ସେହିପରି ଏକ ପ୍ରତାରଣାରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇଅଛି, ଯାହା ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶର କାରଣ ହୋଇଥିଲା। ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ମହାପାପ ଥିଲା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା; ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜଗତର ମହାପାପ ହେବ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କର ଶାସନର ଭିତ୍ତି। ଯିହୋବାଙ୍କ ବିଧିବଚନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବଜ୍ଞା କରାଯିବ ଓ ନିର୍ମୂଲ୍ୟ ଗଣାଯିବ। ପାପର ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ଲୋକ, ଶୈତାନଙ୍କ ଦାସ, ଦ୍ୱିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ତାଙ୍କର ପରିଦର୍ଶନର ଦିନରେ ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ। କି ଭୟାବହ ଅନ୍ଧତା! କି ଅଦ୍ଭୁତ ମୋହାବିଷ୍ଟତା!” The Great Controversy, 22.

ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ସତର୍କବାଣୀ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ସତର୍କବାଣୀ ଏକେ ସତର୍କବାଣୀ ଥିଲା; ଯେପରିକି ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ର ସତର୍କବାଣୀ ମଧ ସେହି ଏକେ ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା, ଯାହା ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତି

ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶି ହଜାର ଘୋଷଣା କରିବେ। ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀ—ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏବଂ ମିଲରାଇଟମାନେ—ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଜୀବନ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଥିବା ଏକ ପରୀକ୍ଷା। ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯାହା 1989 ମସିହାରେ ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ସେହି ସମୟରେ ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେଶଟି ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନର ଦର୍ଶନ, ଯାହାକୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯଦି ସେମାନେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା "ଯାଜକ" ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି। ଯଦି ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ, କିମ୍ବା ମୂର୍ଖ, ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି। ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ଯେହିଁ ଦର୍ଶନ, ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ସେମାନେ ଯେପରି ବାରଣ କରନ୍ତି, ସେହି ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନିତ ହୁଅନ୍ତି।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ରୋମ ସେହି ଶକ୍ତି, ଯାହା ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଲୁଟେ, ଏବଂ ପରେ ପତିତ ହୋଇ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ। ଆଧୁନିକ ରୋମ ପାପାଲ ଶକ୍ତି କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର କି — ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି ସେହି ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ କିମ୍ବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀ। ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ସମର୍ଥିତ ହୋଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଆଣାଯାଇଛି। ଆଧୁନିକ ରୋମ ବିଷୟଟି କେବଳ ପାପାଲ ଶକ୍ତି କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଚୟନର ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ; ଏହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା। ଏହା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା, ଏବଂ ଯଥାର୍ଥରେ ବୁଝାଗଲେ, ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରୀକୃତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୁ ସମାବେଶ କରେ।

ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ସମୟର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା। ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା ଭାବରେ, ସତ୍ୟ କିପରି ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ ସେହି ପଦ୍ଧତିକୁ ସଠିକ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେତେଟା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ, ଆଧୁନିକ ରୋମ କିଏ ତାହା ସମ୍ପର୍କରେ କେବଳ ସଠିକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀକୁ ଧାରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ସେତେଟା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ। ଆଧୁନିକ ରୋମର ସଠିକ ପରିଚୟକୁ ବିଚାର କରାଯାଉ କିମ୍ବା ସଠିକ ପଦ୍ଧତିର ପ୍ରୟୋଗକୁ ବିଚାର କରାଯାଉ, ପରୀକ୍ଷାର ଏହି ଉଭୟ ଉପାଦାନ ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକରେ ନିହିତ ଅଛି। ଦାନିୟେଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦାନିୟେଲ ଏକ ତିନି-ପଦକ୍ରମିକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ଗତି କରିଥିଲେ, ଯାହା ଖାଦ୍ୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ପରେ ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷା ଆସିଥିଲା, ଏବଂ ତାହା ପରେ ନେବୁକଦ୍ନେଜର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଥିଲା—ଯିଏ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କର ଏକ ବାଇବେଲୀୟ ପ୍ରତୀକ, ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କର ପାପାଲ ଶକ୍ତି।

> ଏହି ଚାରିଜଣ ଶିଶୁ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଓ ଜ୍ଞାନରେ ବିଦ୍ୟା ଏବଂ ପାରଦର୍ଶିତା ଦେଲେ; ଏବଂ ଦାନିଏଲ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ବୁଝୁଥିଲେ। ଏବେ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଦିନର ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ସମୟର ଶେଷ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ଖୋଜାମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ସେମାନଙ୍କୁ ନବୂଖଦ୍ନିସ୍ସରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିଲେ। ଏବଂ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦାନିଏଲ, ହନନିୟ, ମୀଶାଏଲ ଓ ଅଜରିୟାଙ୍କ ସମାନ କେହି ମଧ୍ୟ ପାଇଯାଇଲେ ନାହିଁ; ଏହିକାରଣରେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେବାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ। ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିର ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯାଦୁକର ଓ ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ପାଇଲେ। ଦାନିଏଲ ୧:୧୭–୨୦।

"ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ," ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକ ଭାବେ ସେହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କୁ ସୂଚାଏ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଏ, ଦାନିଏଲ ଏବଂ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ "ତାଙ୍କର ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯାଦୁକର ଓ ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଭଲ" ବୋଲି ପାଇଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଖରେ "ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନରେ ବୁଝାମଣା" ଥିଲା। ଦାନିଏଲ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଝନ୍ତି, ଯାହା ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଭାବେ, "ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ସେହି ଅଂଶକୁ ଯାହା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା," ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରିବାବେଳେ, ପ୍ରକାଶ

ପାଇଥିଲା।

ଦାନିଏଲ କେବଳ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ବୁଝିଥିଲେ ନୁହେଁ, ସେ "ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନରେ ବୁଦ୍ଧି" ରଖୁଥିଲେ। ସେ ସେହିମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେହି ପଦ୍ଧତି "ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନକୁ" ଏକ ସୁସଂଗତ ସନ୍ଦେଶରେ ଏକତ୍ର କରେ। ଯେ ସନ୍ଦେଶ ସମସ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦର୍ଶନକୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ରେଖାରେ ଏକତ୍ର କରେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ "ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ" ଚିହ୍ନଟ କରେ। ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଆଧୁନିକ ରୋମ ବୋଲି ପରିଚିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ପ୍ରତୀକ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ, ଯେ ସେହି ଶକ୍ତି ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଲୁଟେ, ଏବଂ ପତିତ ହୁଏ।

ସେହି ଶକ୍ତି କେବଳ ଠିକ୍ ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରେ। ବାଇବେଲ୍ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଲୋକ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ପଦ୍ଧତିର ଅଂଶ ଥିବା ନିୟମମାନଙ୍କୁ ଭୁଲଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି। ସେହି ନିୟମମାନ ପ୍ରଥମେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାର୍ବଜନିକ ଅଭିଲେଖରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ ଦିନର ଜନମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାବାହକ, ସେମାନେ ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ।

> "ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରିବାରେ ନିୟୋଜିତ ଥିବା ଲୋକମାନେ ପିତା ମିଲର ଅନୁସରଣ କରିଥିବା ସେହି ଏକେ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସାରେ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଛନ୍ତି।" Review and Herald, November 25, 1884.

ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲର ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲେ; ଯୋହନ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାର ଆରମ୍ଭ ଥିଲେ, ଯାହାର ଶେଷ ଥିଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସରାସରି ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ମଦାତାଠାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସହ ଏକାତ୍ମ କରିଛନ୍ତି। ଯୋହନ ବାର୍ତ୍ତାର ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ କ୍ରୁଶ ପୂର୍ବରୁ ଠିକ୍‌ଅଳ୍ପ ସମୟ ପୂର୍ବେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀକୁ ନେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାର ସେହି ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଗ କଲେ, ଯାହାର ଆରମ୍ଭ ଯୋହନ କରିଥିଲେ। ଯୋହନ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଥମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆରମ୍ଭିକ) ସତ୍ୟ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷଶାବକ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କଲେ, ଯିଏ ଜଗତର ପାପକୁ ହରଣ କରନ୍ତି।

> ଏହି ସବୁ କଥା ଯର୍ଦ୍ଦନର ପାରେ ବେଥାବାରାରେ ଘଟିଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିଲେ। ପରଦିନ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି କହିଲେ, ଦେଖ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷଶାବକ, ଯିଏ ଜଗତର ପାପକୁ ହରଣ କରନ୍ତି। ଏହି ସେଇଜଣ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୁଁ କହିଥିଲି, ମୋ ପରେ ଏକ ପୁରୁଷ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯିଏ ମୋଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ; କାରଣ ସେ ମୋ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ। ଯୋହନ 1:28–30.

ତାପରେ ସେହି ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷର ପରୀକ୍ଷାର ଅବଧି ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯାହାର ସମାପ୍ତି କ୍ରୁଶରେ ହେଲା। କ୍ରୁଶର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇବା ପରେ, ଯୀଶୁ ତାହାପରେ ଯୋହନଙ୍କର ସେହି ପ୍ରଥମ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

> ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପ ୀର ସୀମାଭାଗକୁ ଆସିଲେ, ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ପଚାରି କହିଲେ, "ଲୋକେ କହନ୍ତ ି ଯେ ମୁଁ, ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର , କିଏ?" ସେମାନେ କହିଲେ, "କେହି କହନ୍ତ ି, ଆପଣ ବାପ୍ତ ିସ୍ମ ଦାତା ଯୋହନ; କେହି, ଏଲିୟ; ଆଉ ଅନ୍ୟେ , ଯିରିମିୟା କିମ୍ ବା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ବ କ୍ତ ାମାନଙ୍କ ମଧ ୍ୟରୁ ଜଣେ।" ସେ ସେମାନଙ୍କ ୁ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କହ, ମୁଁ କିଏ?" ତାହାପରେ ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତ ର ଦେଇ କହିଲେ, "ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତ ି ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ , ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।" ଯୀଶୁ ଉତ୍ତ ର ଦେଇ ତାହାଙ୍କ ୁ କହିଲେ, "ଧନ୍ୟ ତୁମେ, ଶିମୋନ ବର୍ଯୋନା; କାରଣ ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ଏହା ତୁମକୁ ପ୍ର କାଶ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ପିତା, ଯିଏ ସ୍ୱ ର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତ ି। ଆଉ ମୁଁ ମଧ ୍ୟ ତୁମକୁ କହୁଛି, ତୁମେ ପିତର, ଏବଂ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମଣ୍ଡ ଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ନରକର ଦ୍ୱ ାରମାନ ଏହାର

> ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ପ୍ର ବଳ ହେବ ନାହିଁ। ଆଉ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱ ର୍ଗରାଜ୍ୟ ର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦେବି; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଯାହା ବାନ୍ଧ ିବ, ତାହା ସ୍ୱ ର୍ଗରେ ବାନ୍ଧ ାଯିବ; ଆଉ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଯାହା ଖୋଲିବ, ତାହା ସ୍ୱ ର୍ଗରେ ଖୋଲାଯିବ।" ତାହାପରେ ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ କଠୋର ଆଜ୍ଞ । ଦେଲେ ଯେ, ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ବୋଲି କାହାକୁ ମଧ କହିବେ ନାହିଁ। ସେ ସମୟରୁ ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ର ଯିରୂଶାଲେମକୁ ଯିବା, ଏବଂ ପ୍ର ାଚୀନମାନେ, ପ୍ର ଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ରେ ଅନେକ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବା, ହତ ହେବା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥ ିତ ହେବା ଅବଶ୍ୟ କ। ମାଥିଉ 16:13–21.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ପାନିଅମ୍‌ର ନାମ କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀ ଥିଲା, ଏବଂ ପାନିଅମ୍‌ଦାନିୟେଲ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟର ଚଉଦ ପଦ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦରେ ସ୍ୱରୂପେ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଯେଠାରେ ତୁମ ଜନମାନଙ୍କର ଲୁଟେରାମାନେ—ଯେମାନେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପତିତ ହୁଅନ୍ତି—ପରିଚିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମାଦାତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ପ୍ରେରିତ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଆରମ୍ଭର ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା ଯାହା ମିଲେରୀୟ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ମିଲରଙ୍କ ନିୟମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ଶେଷକାଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଯୋହନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଓ ତାହାକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିଥିଲା, ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ଶେଷକାଳୀନ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇଥିଲା; ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯାହା ମିଲରଙ୍କ ନିୟମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି"ର ପଦ୍ଧତି ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚେ, ସେତେବେଳେ ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶରେ ଯୋଗ ହୋଇଥିବା ବିବରଣୀମାନଙ୍କୁ ସମେଟିଥାଏ।

ଯେ ପ୍ରତୀକ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ, ତାହାକୁ ଆଧୁନିକ ରୋମର ପ୍ରତୀକ ସହ ଭୁଲଭାବେ ବୁଝିବା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ କ୍ରୁଶର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାମାନଙ୍କ ସହ ସମାନାନ୍ତର ରଖେ। ଆମେ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଉଁ ଯେ, ଯେହୁଦୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ମାଦାତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି କାମ କରିଥିବା ସେହି ଯେହୁଦୀମାନଙ୍କର ଇତିହାସ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମିଲେରୀୟମାନେ "ତୁମ ପ୍ରଜାର ଲୁଟେରାମାନେ"ଙ୍କୁ, ଯାହାକୁ ପରେ ମୁଁ "ଆଧୁନିକ ରୋମ" ବୋଲି ଶବ୍ଦବଦ୍ଧ କରିଥିଲି, ପାପାଲ ଶକ୍ତି ବୋଲି ପରିଚିତ କରିଥିଲେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।